

DIN MINUNILE MAICII DOMNULUI

În părțile Siriei, în vremile de demult, erau mulți pustnici. Pe vremea aceea era, între alții, un pustnic îmbunătățit și om sfânt, Partenie cu numele, care avea obișnuință să se ducă de multe ori în muntele Sinai să se închine Sfântului Rug, aducându-și aminte de minunea care s-a făcut acolo, în chipul pururea Fecioarei Maria. S-a dus încă și până la Marea Roșie, cântând troparul lui Ioan Damaschin: „În Marea Roșie chipul Miresii celei neispitite de nuntă s-a scris oarecând”. Însă odată, din cele de multe ori când s-a dus acolo, văzu un mort ce zăcea pe malul mării; și milostivindu-se de jalnica privire, a făcut rugăciune prea fierbinte cu lacrimi către Domnul, ca să-i ajute mortului aceluia, prin rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu. Și când se ruga, deodată văzu pe mort că s-a sculat și s-a închinat, zicând: „Mulțumescu-ți ție, Sfinte al lui Dumnezeu, că evlavia ta cea multă și dragostea care o ai către Domnul, și către pururea Fecioara, Maica lui, nu o folosești numai pentru tine, ci și pe alții mulți a slobozit de moartea cea sufletească, după cum și pe mine nevrednicul”. Sfântul l-a întrebat: „Cine ești și ce folos ai aflat?”. Iar acela a răspuns: „Eu am fost rătăcit de eresul prea păgânului Nestorie și când auzeam că se pomenește numele Preacuratei Născătoare de Dumnezeu mă mâniam și împotrivindu-mă ziceam că era o mare fărădelege ca să se zică unei femei Născătoare de Dumnezeu. Deci, odată am plecat pe mare la Ierusalim, și în corabie era un om evlavios care auzind că sunt nestorian mă sfătuia să las eresul. Iar eu mă împotriveam lui, și așa vorbeam mult cu dânsul, împotrivindu-mă până într-atâta, încât era să ne junghiem de atâta ceartă.

Corăbierii s-au tulburat din cauza noastră, ne-au despărțit de vreo două-trei ori, dar mai pe urmă, văzând cum că nu avem pace, ne-au lăsat. Deci, așa luptându-ne noi, am căzut amândoi în mare și, ajungând la fund, am văzut o femeie slăvită și purtătoare de lumină, care l-a luat pe acela de mână, zicându-i: „Fiindcă ești prietenul meu deoarece te-ai luptat pentru mine, eu nu te las să te

înneci, ci du-te ca să te închini mormântului Fiului meu, după dorirea ta, și la trei ani să vii la împărăția Lui cea cerească”. Acestea zicând și ținându-l de mână, l-a pus la pământul cel uscat căci marea trăgându-se înapoi s-a despărțit în două părți, și nu s-a apropiat de ei. După care Stăpâna a zis către mine: „Iar tu, nebunule, du-te în munca cea veșnică, unde este dascălul tău Satana, să te pedepsești cu Nestorie, începătorul eresului, și cu alții care nu mărturisesc pe adevărata Născătoare de Dumnezeu și sunt luptători ai dumnezeieștii întrupări a Fiului meu”. Aceasta zicând, l-a luat pe acela și nu știu ce s-a făcut; socotesc, după cum a zis, să-l fi dus la Ierusalim, iar pe mine m-a acoperit marea, îndată după ce a plecat Fecioara. Și dracii cei întunecați luând ticălosul meu suflet l-au dus la locul cel de muncă în care am văzut mare mulțime, care cumplit muncindu-se blestema pe Nestorie, care era pricina muncii lor. Deci acolo mă chinuiam și eu până în ceasul acesta în care mi s-a arătat femeia aceea prea slăvită și mi-a zis: „Ieși de aici pentru rugăciunea robului meu Partenie, și-i spune lui să nu mai facă niciodată rugăciune pentru vrăjmașii mei. Iar tu propovăduiește pretutindenea chinurile din iad ale nestorienilor”.

Aces tea auzindu-le, mi s-a întors în trup duhul meu. Deci acum îți mulțumesc ție, Sfinte al lui Dumnezeu, și mă rog ție să mă miruești, că mă lepăd de spurcatul eres al nestorienilor, și mărturisesc pe pururea Fecioara Maria, adevărată Născătoare de Dumnezeu, rugându-mă milostivirii ei să mă primească, pentru rugăciunile robului ei, ca să-i slujesc toată viața mea, deși sunt netrebnic”.

Acestea auzind cuviosul s-a bucurat foarte, și ducându-se amândoi la Ierusalim, au aflat pe cel salvat de Maica Domnului de la înec; și plecând împreună în pustie, au slujit câte trei Domnului până în sfârșitul vieții lor, cu sfințenie petrecând. Și așa s-au învrednicit de fericirea cea veșnică, pe care, o! de-ar da Dumnezeu la noi toți a o dobândi! Amin.

(Minunile Maicii Domnului, carte tradusă din limba greacă în românește la anul 1820 la Mănăstirea Neamț, retipărită în 1990)